

ת"פ 4772/11/20 - מדינת ישראל נגד יצחק וונדו

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 4772-11-20 מדינת ישראל נ' וונדו

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד חני שנפ

נגד הנאשם יצחק וונדו
ע"י ב"כ עוה"ד ז'אנה זייצב

גזר דין

כתב האישום, הכרעת הדין והסדר הטיעון

1. ביום 4.11.21 הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן ב-**פריצה לרכב**, בהתאם לסעיף 314 רישא ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.1.20, בשעה 05:00 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לרכב של מר אהרון שרייבר (להלן: **המתלונן**), מסוג סיאט איביזה ל"ז 31-092-38 (להלן: **הרכב**), אשר חנה ברחוב חטיבת הנגב 21 אשדוד (להלן: **המקום**), בכך שפתח את דלת הרכב ונכנס אל הרכב בכוונה לבצע עבירה או פשע. הנאשם ישב ברכב, חיטט בחפציו של אהרון ויצא מהרכב. עובר לכך ניסה הנאשם להתפרץ לרכב של יהודה קליין (להלן: **יהודה**) ל"ז 830-95-401 (להלן: **רכבו של יהודה**), אשר חנה אף הוא במקום, בכך שאחז בידית וניסה לפתוח דלת רכבו של יהודה, אך רכבו של יהודה היה נעול. יהודה, שהבחין במעשי הנאשם, דיווח למשטרת ישראל והכווין את השוטרים למקום. הנאשם נעצר במקום.

2. כתב האישום המקורי הוגש ביום 2.11.20. לאחר מספר דחיות הוצג הסדר טיעון ב-4.11.21 במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הורשע והופנה לשירות המבחן. הוצהר כי עמדת המאשימה למאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית ואילו ההגנה ביקשה לבחון אפשרות הארכת המאסר המותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם. לאחר מספר דחיות נוספות, בין היתר בהמתנה לתסקיר שירות המבחן ובשל חילופי מותבים, הועבר התיק לדיון לפני בהחלטת סגנית הנשיא, כב' הש' מיטל חלפון נזריאן וביום 23.3.23 טענו ב"כ הצדדים לעונש. הדיון נדחה ליום 8.6.23 לקבלת חוות דעת עדכנית של הממונה על עבודות שירות ובשל אילוצי בית משפט מועד זה נדחה ליום 28.6.23.

קביעת מתחם העונש ההולם

עמוד 1

3. בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-**חוק העונשין**, בקביעת מתחם העונש ההולם נתתי דעתי לאמות המידה ואבני הבוחן הבאות:

א. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הם שמירה על זכות הקניין, על הזכות לביטחון אישי, על שלווה נפשו של הציבור ועל הסדר החברתי התקין, כנטען על ידי ב"כ המאשימה. מעבר לנזקים פיזיים וכלכליים הנגרמים לקורבנות, יש במעשי התפרצות לרכב פגיעה בתחושת הביטחון האישי של הציבור, כמו גם בפרטיות, וגרימת עוגמת נפש, בנוסף לטרדה הנגרמת בשל הסידורים הנדרשים מקורבן העבירה לתיקון הנזק והשבת המצב לקדמותו. עבירות אלו גורמות גם לנזק כלכלי עקיף לציבור כולו, הנובע מהעלאת פרמיות הביטוח. לכך יש להוסיף הנזק הקנייני שנגרם לציבור כולו, הנובע מהצורך למגן רכבים בעלויות ניכרות. עבירות רכוש אלו יכולות להתפתח גם לעימות פיזי ולכן בעקיפין יש בהן פגיעה גם בערכים של שלמות גופו של הציבור ושל הסדר החברתי התקין.

ב. מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי **מידת הפגיעה בערכים אלו משמעותית**. הנזק שנגרם לקורבנות עבירות הרכוש הוא רב משווי הרכוש שניזוק או נגנב. הפגיעה בתחושת הביטחון האישי היא לא רק של קורבנות העבירה, אלא גם של בני משפחתם, שכניהם ומכריהם. עגמת הנפש והטרדה שנגרמו למתלונן, שנדרש לבזבז זמן יקר וימי עבודה, כמו גם הפגיעה בפרטיותו נוכח החיטוט בחפציו האישיים - גבוהה. ב-עפ"ג (מחוז-ב"ש) 48235-03-21 **מדינת ישראל נ' אבו כפ** (20.10.21), נקבעו דברים הרלוונטיים לעניינו:

"הפגיעה הנגרמת מעבירות הרכוש איננה מסתכמת אך בנזק הקונקרטי שנגרם לכלי הרכב ולבעליהם, והיא משליכה על תחושת הביטחון האישי והציבורי, על אווירת הרחוב ועל האמון במערכות אכיפת החוק. בתקופתנו, בה תופעות הבריונות ופריעת החוק מרימות ראש, אין צורך להכביר מלים לתיאור ההשלכות השליליות הנגרמות ממצב דברים זה ולהצדקת המלחמה בתופעות פסולות אלו, בין היתר בהטלת עונשי מאסר משמעותיים"

כב' הש' השופט רובינשטיין (כתוארו אז) בפסקה ט' להחלטתו ב-רע"פ 1708/08 **לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08) (להלן **ענין לוי**), קבע בקשר לעבירת התפרצות לבתי מגורים דברים הרלוונטיים, בשינויים הנדרשים, גם לעניינו -

"...הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרונה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העברייני לא יילכד;..."

וראו גם פסקה יא' להחלטת כב' הש' רובינשטיין ב-**ענין לוי**, בה נקבע -

"ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה יידעו כי עלולים הם למצוא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריה - כדי לפטור מעונשם, ולו לתקופת מה, את הציבור".

ג. מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר אורך תקופת המאסר תלוי בכמות העבירות שבוצעו, משך תקופת ביצוען, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירות כמו גם בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים. במהלך הטיועונים לעונש הופניתי אל מספר פסקי-דין ועל אלו מצאתי להוסיף פסיקה. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן המקרים השונים, אם כי יש גזרי-דין מהם ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת -

(1) רע"פ 1705/22 **אלצראיעה נ' מדינת ישראל** (14.3.22) - נדחו ערעור (מחוזי-ב"ש) ובקשת רשות ערעור. בגין קשירת קשר לפשע, פירוק חלקים מרכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה והסגת גבול נקבע מתחם 12-30 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. על מי שלחובתו מספר עבירות משנת 2015, לרבות רכוש ותנועה, אשר הודה, הביע חרטה ורצון לקיים אורח חיים נורמטיבי, אך לא שיתף פעולה עם אפיק טיפולי - הושתו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי לכל נפגע עבירה. בדחיית בקשת רשות הערעור נקבע כי **"... העונש שהוטל על המבקש הולם את חומרת העבירות בהן הורשע ונסיבות ביצוען, וכן עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגת..."**, כי **"שיקולי שיקום אינם חזות הכל, ולצד אלה נדרש בית המשפט ליתן דעתו לשיקולי ענישה נוספים, ובכלל זה שיקולי גמול, הרתעה והגנה על שלום הציבור..."** וכי על המבקש לסטות משיקולי שיקום מהמתחם ההולם **"... לתמוך טענותיו בראיות ועובדות ממשיות התומכות בסיכויי שיקומו, ובראשן תסקיר שירות המבחן..."**.

(2) רע"פ 5313/12 **שווקי נ' מדינת ישראל** (11.7.12), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי, שקיבל ערעור המדינה והשית 6 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לקנס ולמאסר המותנה, שהוכפל, בגין הרשעה בעבירה אחת של התפרצות לרכב בכוונה לגנוב;

(3) רע"פ 780/12 **זיתון נ' מדינת ישראל** (8.2.12) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שנדון ל-30 חודשי מאסר בפועל, אשר כללו הפעלת שתי תקופות מאסר מותנה, בגין אירוע אחד של פריצה לרכב על ידי ניפוץ חלונו, חבלה במזיד ברכב וגניבת 2 תיקים מהרכב, שבאחד מהם היה ארנק ובו ₪ 210 במזומן;

(4) רע"פ 6257/11 **בדר נ' מדינת ישראל** (30.10.11) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק הדין במסגרתו התקבל ערעור המדינה והושתו 6 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לקנס ומאסר מותנה, בגין עבירות פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה, פירוק רכב וגניבה מרכב;

(5) רע"פ 1200/11 **יעקובוב נ' מדינת ישראל** (14.2.11), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נדחו

בקשת רשות ערעור וערעור (למעט קיצור תקופת המאסר המותנה לגבי חלק מהעבירות). בגין הרשעה בעבירות פריצה לרכב במטרה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד והחזקת נכס החשוד כגנוב הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, אשר כללו הפעלת 9 חודשי מאסר מותנה (6 בחופף ו-3 במצטבר ל-9 חודשי המאסר שנגזרו) וענישה נלווית;

(6) רע"פ 7949/04 **קרמנצקי נ' מדינת ישראל** (27.12.04) - על מי שהורשע בעבירות התפרצות לרכב במטרה לגנוב, גניבה מרכב, החזקת מכשירי פריצה והחזקת רכוש החשוד כגנוב הושתו 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. בהשיתו עונש זה, סטה בית משפט השלום בלמעלה מפי שניים מ-5 חודשי המאסר בפועל, עליהם הוסכם בהסדר הטיעון בין הצדדים. בית המשפט המחוזי דחה הערעור ברובו, הגם שהעונש חרג באופן משמעותי מהעונש שהוסכם, למעט קיצור תקופת המאסר המותנה. בית המשפט העליון נתן אמנם רשות ערעור ודן בערעור לגופו - אולם הערעור נדחה, הגם ש"יתכן כי הסטייה מהעונש עליו הוסכם בהסדר הטיעון בעניינו של המבקש היתה ניכרת";

(7) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 48235-03-21 **מדינת ישראל נ' אבו כף** (20.10.21) - נדחה ערעור המדינה על גזר הדין בת"פ 3577-08-19 **מדינת ישראל נ' אבו כף** (26.10.20), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין קשירת קשר לפשע, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב, היזק לרכוש וגניבה מרכב, אשר בוצעו לילה אחד במתחם חניית כלי רכב נקבע מתחם 6-24 חודשי מאסר בפועל, מתחם קנס 2,000 ₪-10,000 ₪ וענישה נלווית. על המשיב, שהיה כבן 18 וחצי בעת ביצוע העבירות, הודה במיוחס לו, הביע חרטה, שיתף פעולה עם שירות המבחן, התגייס להליך טיפולי, נתרם ממנו, שינה אורחות חייו, עבד בצורה סדירה, קיים אורח חיים נורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות ובחלוף למעלה משנתיים מביצוע העבירות לא נפתחו לו תיקים נוספים ואשר שירות המבחן המליץ על ענישה צופה פני עתיד - הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, 2,000 ₪ קנס, 2,000 ₪ התחייבות, 800 ₪ פיצוי לכל אחד מ-5 המתלוננים וצו מבחן למשך שנה;

(8) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 5430-10-18 **אבו כף נ' מדינת ישראל** (25.11.18) - נמחק ערעור על גזר הדין בו נקבע מתחם 10-27 חודשי מאסר בפועל בשתי עבירות קשירת קשר לפשע, שתי עבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, שתי עבירות גניבה מרכב והחזקת נכס חשוד כגנוב. על צעיר כבן 21 נעדר עבר פלילי הושתו 11 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית;

(9) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 1182-03-17 **אבו רקייק נ' מדינת ישראל** (3.5.17) - נדחה ערעור על 8 חודשי מאסר בפועל שהושתו על צעיר, כבן 20, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בניסיון גניבת אופנוע;

(10) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 55046-10-15 **אבו סריחאן נ' מדינת ישראל** (3.2.16) (להלן: **ענין אבו**)

סריחאן), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - התקבל ערעור של מי שהורשע בעבירות פריצה לרכב, גניבה מרכב, נהיגה ללא רישיון ועבירות נלוות, שבוצעו לילה אחד בהיותו כבן 19. חלף 12 חודשי מאסר בפועל, הושתו על המערער 4 חודשי מאסר בעבודות שירות וכן בוטל קנס בסך 5,000 ₪. נקבע כי מתסקירי שירות המבחן ב-**ענין אבו סריחאן** עלה כי "**החלה ראשית הפנמה של המערער לבעייתיות שבהתנהלותו**" וכי מדובר ב"**אדם דל אמצעים, אשר לא עלה בידו לשתף פעולה עם קצינת המבחן בחלק מהמקרים, בעיקר בשל קושי כלכלי, אך גם בשל מבנה אישיותו. לא ניתן לומר כי מכלול התסקירים מלמד כי שירות המבחן סבר שהמלצתם אינה חיובית**".

(11) עפ"ג (מחוזי-חי') 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (27.8.14), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בקבלו ערעור המדינה על עונשו של מי שהורשע בשתי עבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב ובעבירת גניבה מרכב, קבע בית המשפט המחוזי מתחם 6-12 חודשי מאסר בפועל לכל אחת מעבירות פריצה לרכב (חלף מתחם שתחילתו במאסר מותנה) והשית 12 חודשי מאסר בפועל (חלף 7 חודשי המאסר שהושתו בבית משפט השלום), לצד ענישה נלווית וקבע דברים רלוונטיים לעניינו: "**עבירה של פריצה לרכב פוגעת בערך המוגן החשוב של שלום הציבור, בתחושת הביטחון שלו ובזכות לקניין של הבעלים. אין לזלזל אף בנוזק של הפגיעה ברכוש ובפרטיות במקרים אלו. מבחינת הפגיעה בפרטיות, יש דמיון וקרבה בין עבירות אלו לבין העבירות של פריצה לדירה**".

(12) ת"פ (שלום-ב"ש) 67664-03-16 **מדינת ישראל נ' הואשלה** (1.11.16), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בגין ריבוי עבירות קשירת קשר לפשע, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב, חבלה במזיד ברכב, הסתייעות ברכב לעבור עבירה, סיוע לפריצה לרכב בכוונה לגנוב, סיוע לגניבה מרכב, פירוק חלקים מרכב והיזק לרכוש, קבע כב' הש' בן טולילה מתחם 18-40 חודשי מאסר בפועל. על צעיר כבן 19 בעת ביצוע העבירות, נעדר הרשעות קודמות, שהודה, שיתף פעולה עם היחידה החוקרת ואפשר גילוי העבירות, שמר על יציבות תעסוקתית והחל בהליך הפקת לקחים - הושתו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי לכל אחד מהמתלוננים;

(13) ת"פ (שלום-פ"ת) 49405-06-12 **מדינת ישראל נ' אמירוב** (12.12.12), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - בעבירות התפרצות לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב נקבע מתחם 9-18 חודשי מאסר בפועל (בנוסף נקבע מתחם בתקיפת שוטר ברף הנמוך). הושתו סך הכל 15 חודשי מאסר בפועל, שכללו הפעלת 6 חודשי מאסר מותנה (חציו בחופף חציו במצטבר ל-12 החודשים שנגזרו) ומאסר מותנה;

(14) ת"פ (שלום-ת"א) 51338-01-12 **מדינת ישראל נ' שררה** (6.11.12), אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בית משפט קבע מתחם 4-12 חודשי מאסר בפועל בגין פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. על מי שלחובתו עבר מכביד, רובו בעבירות רכוש, אשר ביצע העבירות בהיותו אסיר ברישיון, כשלחובתו שני מאסרים מותנים, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות, לא נטל אחריות ולא הביע

חרטה ואשר סובל מבעיית סמים - הושתו סך הכל 23 חודשי מאסר בפועל (שכללו הפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר אחד לשני ובמצטבר ל-10 חודשי מאסר בפועל שנגזרו), מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן.

ד. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 יט לחוק העונשין - מדובר בעבירה שמעצם טיבה וטבעה קדם לה תכנון מוקדם, כאשר כטענת ב"כ המאשימה הנאשם הגיע בשעת הנץ למקום והתפרץ לרכב המתלונן, לאחר שלא עלה בידו להתפרץ לרכב של יהודה. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי בפועל לא נגרם נזק משמעותי, שכן לא נגנב דבר תודות לערנותו של יהודה ותפיסת הנאשם בכף, אולם הנזק שעלול היה להיגרם משמעותי מאוד, גם בשים לב לכך שהעבירה בוצעה בטבורה של עיר, כאשר בקלות אירוע הפריצה יכול היה חלילה להתפתח לאירוע אלימות. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות הן בעיקר בצע כסף ורצון להשיג רווח קל ומהיר על חשבון הציבור, הגם שלטענת ההגנה העבירה בוצעה משום שהנאשם היה במצוקה רגשית וכלכלית ולא היה לו מה לאכול.

מתחם העונש הולם

4. מתחם עונש הולם לאירוע הוא **מתחם 2-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.**

מאחר שמדובר בעבירה שהמניע לה כלכלי, יש לגזור גם קנס. נוכח חשיבות השיקול ההרתעתי, כך שהעבירה לא תשתלם גם תודעתית, ותוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם, כהוראת סעיף 40 ח ל-**חוק העונשין** כפי שעלה מטיעוני ההגנה - **אני קובעת מתחם קנס 1,000 ₪ עד 10,000 ₪.**

גזירת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחם

5. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) **לחוק העונשין**, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40יא **לחוק העונשין**, כעולה בין היתר מדברי ב"כ הצדדים, תסקירי שרות המבחן מיום 7.4.22 ו-3.8.22 ומדברי הנאשם.

א. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי נסיבות חייו של הנאשם מורכבות. הנאשם צעיר, כבן 22, רווק, המתגורר באשדוד עם אמו ואחיו. הבן ה-3 להוריו, שלהם 4 ילדים. נמצא בקשר קרוב עם אחיו ואחיותיו, המנהלים אורח חיים תקין. מערכת היחסים המורכבת בין הוריו כללה אלימות של האב כלפי האם והם התגרשו לפני כ-8 שנים. הקשר בינו לבין אביו, כבן 52, אשר עבר להתגורר בנתניה לאחר הגירושים והתחתן בשנית, מרוחק. האב נידון בעבר בגין אלימות כלפי האם. אמו, כבת 49 המתקיימת מקצבת נכות עקב בעיות בריאות ועוברת כמנקה, התחתנה בשנית לפני כ-7 שנים. לדברי ב"כ הנאשם, אמו נהגה לנסוע לעיתים קרובות ולתקופות ארוכות לאתיופיה והיתה משאירה אותו עם אחותו הגדולה, עמה לא הסתדר. לא נהג לשתף את אמו בקשיו ולא נענה לסמכותה וגם האב החורג לא היווה דמות סמכות עבורו.

ב. הנאשם עבר מספר רב של מסגרות לימוד בשל קשיים לימודיים, קשיי הסתגלות, בעיות משמעת ואלימות. מקרי האלימות בתיכון היו גם כלפי הצוות החינוכי, והנאשם עבר בין מספר מסגרות פנימייתיות. סיים 10 שנות לימוד ללא בגרות. לדברי ב"כ הנאשם הוא חש רגשות נטישה ולא מצא את מקומות במסגרות השונות. לאורך שנות התבגרותו עבר הנאשם בין בתי משפט לבין כתלי בתי הסוהר.

ג. במישור התעסוקתי, עבד בעבודות מזדמנות לתקופות מאד קצרות. במאי 2018 שוחרר ממאסר ומאז שהה בקהילה בחוסר מעש וללא השתלבות בעבודה קבועה ורציפה. בשנת 2022 עבד כארבעה חודשים בתחום הניקיון בעיריית אשדוד, אך הפסיק עבודתו בשל הצורך לרצות מאסר בעבודת שרות בתיק פלילי אחר (ת"פ 70175-06-20).

ד. לקיחת אחריות - הגם שהנאשם הודה בביצוע העבירה בה הורשע, מהתסקיר מיום 7.4.22 עולה כי בפני שירות המבחן טען הנאשם כי היה בדרכו לביתו ולפתע התנפל עליו שוטר ועצר אותו וטען כי לא ביצע עבירת התפרצות לרכב. משכך נמצא כי הנאשם לא לוקח אחריות על ביצוע העבירה וחש תחושות קורבנות מעצם מעצרו וניהול ההליך הפלילי נגדו. לצד זאת התחשבתי לקולה בכך שהנאשם אמר בדבריו לעונש כי הוא מצר על כל הסתבכויותיו בפלילים והתחייב **"זה לא הולך לקרות שוב. אני לא הולך לחזור לדרך הזו יותר. זה דברים שלא עשו לי טוב. לא לי ולא לאנשים סביבי"**. הנאשם אף הסביר כי אמר דברים אחרים לשירות המבחן משום שזו היתה תקופה מורכבת בחייו ושב ואמר **"היום אני לוקח אחריות מלאה"**.

ה. הנאשם לא נרתם להליך טיפולי שהוצע לו בשירות המבחן. כעולה מהתסקיר מ-7.4.22, שירות המבחן הדגיש בפני הנאשם כי להתרשמותו המקצועית הנאשם זקוק לטיפול בתחום השליטה בכעסים, על מנת למנוע מצבים בהם עלול להגיב באלימות. הנאשם שלל קשיים בשליטה בכעסים ושלל נזקקות טיפולית בתחום זה וכן שלל כל בעייתיות במצבו נוכח הסתבכותו החוזרת בפלילים. בדיון ביום 15.6.22 הוסכם כי תנתן לנאשם הזדמנות נוספת לשתף פעולה עם שירות המבחן. מהתסקיר מיום 3.8.22 עולה כי לא הגיע לפגישה שתואמה עימו במועד שהיה נוח לו, לטענתו ממשום ששהה בבית חולים לצד חברו שנפגע בתאונת דרכים. לא מסר הסבר לכך שלא הודיע על אי-התייצבותו ובתגובה לניסיון לקבוע עימו מועד חדש - כעס, צעק, התרעם על האמור בתסקיר מ-7.4.22 ותקף מילולית את קצין המבחן.

ו. להערכת שירות המבחן, **רמת הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד הינה גבוהה, כאשר אל מול מיעוט גורמי הסיכון לשיקום, הכוללים הצהרתו כי ניתק קשריו החברתיים השליליים ומעוניין להתמקד במשפחתו ובהשתלבות בעבודה קבועה - קיימים מספר גורמי סיכון לעבריינות.** בין אלו נכללים, הכחשתו בפניהם את ביצוע העבירה ואי לקיחת אחריות, מועדות בתחום עבריינות הרכוש, כאשר לא היה במאסר המותנה כדי להרתיעו, הנתון כי לא עלה בידי מסגרות טיפול ופנימיות לרסן התנהגותו, חוסר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ואי התייצבות לבדיקת איתור ממצאי סם,

הגם שטען כי לא משתמש בחומרים פסיכואקטיביים, מאפייני אישיות בעייתיים הכוללים, בין היתר, כוחות ובשלות נמוכים - דבר הפוגע ביכולת ההתמודדות לבצע משימות חיים שונות, יכולת נמוכה של הסתגלות וחוסר יציבות במסגרות (לימודים, צבא, תעסוקה, מערכות יחסים), דימוי עצמי נמוך, קושי בקבלת סמכות ובהתמודדות עם גבולות ברורים, קושי בוויסות רגשי, פועל מתוך תמריץ רגעי וללא שיקול דעת, העדר דמויות הוריות מכוונות, היותו נעדר רשת תמיכה חברתית ומשפחתית נורמטיבית. בעל מיקוד שליטה חיצוני כאשר תולה את התנהגותו בהשפעותיהם של אחרים ושל נסיבות שונות ומתקשה לראות את חלקן או את הבחירה שיש לו במצבים השונים ושליטת כל נזקקות טיפולית וכל בעיה בהתנהגותו.

ז. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי לתת את הדעת לכך שחלפו כ-3.5 שנים מביצוע העבירה. לדבריה, הנאשם לומד היום לרישיון נהיגה. כן נתתי דעתי לכך שהגם שבעברו צרך סמים מסוג חשיש, נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות. כיום מבקש לנהל אורח חיים תקין, נמצא בקשר טוב עם אמו ובזוגיות.

6. **עברו הפלילי של הנאשם** - הנאשם קיבל פטור משירות צבאי בשל עברו הפלילי, כאשר מדובר במי שבגיל 16 התחבר לקבוצת שוליים של נוער נושר, עמם ביצע עבירות בתחום הרכוש והאלימות ובהמשך ביצע עבירות נוספות בתחומים שונים. עבר בין חלופות מעצר שהפר תנאיהן. משירות המבחן לנוער, אליו הופנה הנאשם בשנים 2015-2019 בגין ביצוע עבירות בתחום האלימות והרכוש, נמסר כי ניסיונות רבים לקדם מצבו ולשקמו בקהילה ובמסגרות חוץ ביתיות לא צלחו.

חרף גילו הצעיר, לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות ב-11 תיקים במספר רב של עבירות רכוש, מספר רב של עבירות הפרת הוראה חוקית, החזקת סכין, אלימות, לרבות איומים ועבירות נוספות. גזר הדין האחרון בעניינו ניתן ב-28.11.22 בעבירות הסגת גבול והפרת הוראה חוקית שבוצעו ב-2018. ב-12.9.17 נדון בבית משפט לנוער לצו מבחן לשנה והתחייבות. לאחר ניסיונות רבים לגייסו להליך הטיפולי שלא צלחו, ב-7.1.20 לבקשת שירות המבחן הופקע צו המבחן בשל חוסר שיתוף פעולה מצדו והנאשם נידון לקנס ו-3 חודשי מאסר מותנה - מאסר שהוא בר-הפעלה בתיק שלפניו.

7. בהתאם לסעיף 58 לחוק העונשין ולפסיקה ענפה של בית המשפט העליון - ברירת המחדל בהפעלת עונש מאסר מותנה היא כי זה יופעל במצטבר, זולת אם נתקיימו טעמים מיוחדים המצדיקים חפיפה מלאה או חלקית של העונשים. כך נקבע למשל בסעיפים 12-13 לפסק דינו של כב' הש' שהם ב-ע"פ 10173-16 **מדינת ישראל נ' טאהא** (14.2.17) (להלן: **עניין טאהא** - ההדגשות במקור) -

"סעיף 58 קובע אפוא כי ברירת המחדל היא שתקופת עונש מותנה שהופעל תרוצה במצטבר... לתקופת המאסר שהוטלה בשל עבירה נוספת... ההסדרים הנורמטיביים בסוגיה של הטלת עונשים בגין עבירות שונות, באופן מצטבר או חופף, עברו בשנים האחרונות שינוי מובהק לכיוון של תפיסה המעניקה מעמד בכורה לגישה הרואה בהטלת עונשים באופן מצטבר כנקודת המוצא. גישה זו נגזרת בין היתר מעקרונ

ההלימה, שהוא עקרון היסוד לענישה שנקבע בתיקון 113... והמחייב כי עבריין יישא בעונש הולם בגין כל עבירה שביצע. גישה זו חלה גם לענין הפעלת עונש מותנה, כעולה בבירור גם מלשונו של סעיף 58..."

בעניינו, כמו ב-עניין טאהא אין כל הצדקה לסטות מהכלל של הפעלת מאסר מותנה במצטבר. לנאשם, כאמור, עבר פלילי עשיר, לרבות בעבירות רכוש, בגינן גם ריצה מאסר. המאסר המותנה הוטל בגין הרשעה קודמת בעבירות רכוש. העבירה בתיק שלפניי נעברה 3 ימים לאחר שהופקע צו המבחן והושת על הנאשם המאסר המותנה ולאחר שהנאשם הצהיר בבית המשפט כי הוא מבקש שלא לחזור לכלא וביקש שלא לשוב ולהסתבך. נראה כי הנאשם לא למד את לקחו, והמאסר המותנה לא הרתיעו מלחזור לסורו. משכך יש להורות על הפעלת המאסר המותנה במצטבר.

סוף דבר

8. מכל המקובץ לעיל, לאחר שלקחתי בחשבון את הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, לרבות גילו ועברו, מצאתי כי יש למקם את הנאשם בחלקו האמצעי-תחתון של המתחם שקבעתי, כפי שעתרה ב"כ הנאשם ואני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

יופעל מאסר מותנה בן 3 חודשים, שנגזר ב-ת"פ 54051-0815, ביום 7.1.20, במצטבר.

סך הכול יהיה על הנאשם לרצות 6 חודשי מאסר בפועל.

בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות, המאסר ירוצה בעבודות שירות.

הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.

תחילת בצוע עבודות השירות ביום 11.7.23

ביום 11.7.23, בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ב-יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע.

אוטובוסים להגעה: 189, 350, 247.

הנאשם מוזהר כי עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו.

הנאשם מוזהר, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלולים להביא להפסקתן ולהמתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

כמו כן הנאשם מוזהר, כי במקום נערכות ביקורות, וכי אי עמידה בביקורת עלולה להביא להפסקת עבודות

השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

עוד מוזהר הנאשם, כימדוברבתנאי העסקה קפדניים וכי כלחריגהמכלליםאלו עלולה להביא להפסקת עבודותהשירותולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.

הממונה על עבודות השירות תדווח לבית המשפט עם תום ביצוע העבודות.

ב. **3 חודשי מאסר על תנאי**, למשך שנתיים מהיום שלא יעבור כל עבירת רכוש.

ג. **קנס בסך 1,000 ₪**, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 15.8.23 וכל 15 בחודש שלאחריו.

אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

ד. **1,500 ₪ התחייבות**, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת רכוש.

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפיה.

תשומת לב הנאשם כי ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אינצורך בהצגת בשוברית שלום).

לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה היום, ט' תמוז תשפ"ג, 28 יוני 2023, במעמד הנוכחים.

עמוד 10